

[Dahl.]

— der kan naturligvis være flere — til, at denne Lovgivning nu skal afvikles, angives at være Mangel paa Bygningsmateriale. Da et forøget Forbrug til Reparationsarbejder kan komme til at paavirke et haardt tiltrængt Boligbyggeri, maa det anses for naturligt, at man begrænser Reparationsloven og begrænser den netop i den Retning, som Lovforslaget i sin Helhed anviser.

Det forekommer mig dog, at saafremt det er Meningen, at denne Lovgivning overhovedet skal kunne anvendes af Ejerne, maa de Frister, som er fastsat i Lovforslagets § 2, Stk. 2 og 3, forlænges. I Stk. 2, der omhandler Indlevering af Andragender om Støtte, er det fastsat, at Fristen for Indlevering af Andragender udløber med Udgangen af Februar Maaned 1943. Det forekommer mig, at det er for ringe Tid til Forberedelse af de Reparationsarbejder, der her kan være Tale om. Det vilde ogsaa være rimeligt, om man i Stk. 3, hvor der gives Kommunerne Mulighed for at forkorte Fristen for Arbejdets Færdiggørelse, ogsaa gav dem Mulighed for at forlænge denne Frist. Den paa-gældende Frist udløber med Udgangen af April 1943. Ogsaa denne Frist forekommer mig urimelig kort til Færdiggørelse af Arbejder af den Karakter, som her er Tale om.

Det fremgaar af Lovforslaget saavel som af Ministerens Fremsættelsestale og af Bemærkningerne, at man har Opmærksomheden særlig henvendt paa, hvilke Materialer der maa anvendes til disse Reparationsarbejder. Der nævnes i Bemærkningerne en Række Bygningsmaterialer, som man ikke maa regne med at kunne anvende inden for denne Lovs Rammer, og naar henses til alle de Ting, hvorom der er taget Forbehold, vil det i Realiteten sige, at denne Reparationslovgivning kun kommer til at angaa ganske enkelte Arbejder: Maling, Tapetsering, Hvidtning, og at alle andre Arbejder i Henhold til Bemærkningerne vil være udelukket fra at komme i Betragtning.

Der nævnes ogsaa i Bemærkningerne Træ- og Sømforbruget. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at der i hvert Fald i Haandværkerkredse ikke er udelt Tilfredshed med den Maade, hvorpaa Sømfordelingen foregaar. Det vilde vist være betimeligt, at Rigsdagen fik Lejlighed til at stifte Bekendtskab med, hvordan denne Fordeling af Søm foregaar. De, der har Kendskab til

Haandværkerfagene og særlig til Boligbyggeriet, er vidende om, at Arbejdet i høj Grad svinger. Det ene Aar kan et Firma ved Licitation være saa heldigt at faa Arbejder til Millionbeløb, hvorimod det i det følgende Aar saa godt som intet Arbejde faar paa Grund af Uheld ved Licitationen. Hvis det er saadan, at det foregaaende Brug af Materiale, i dette Tilfælde Forbrug af Søm, skal paavirke det Kvantum, vedkommende kan faa tildelt, vil en saadan Ordning inden for Boligbyggeriet virke uretfærdigt; det anses jo ellers for naturligt, at der inden for Handelen tages Hensyn til Omsætningens Størrelse.

Jeg agter ved Forhandlingernes Afslutning at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til Behandling i et 15 Mands Udvalg, en Behandling, der jo kan være hurtig. Paa mit Partis Vegne tilsiger jeg Støtte til en hurtig og velvillig Behandling.

Jensen-Brobj: Det er rigtigt, som det er nævnt i Bemærkningerne, at Lovgivningen om Tilskud og Støtte til Reparationsarbejder har virket ualmindelig godt. Ikke alene den Lov, som hører under Indenrigsministeriet, men ogsaa den Lov om Reparationsarbejder paa Landet, der hører under Landbrugsministeriet, har skabt en Mængde Arbejde, og den allerstørste Part af dette Arbejde har været nødvendigt Arbejde, produktivt Arbejde, som vi trænger til at faa udført i vore Virksomheder. Desuden har denne Lovgivning haft endnu en god Virkning, idet den har fordelt Arbejdet ud over hele Landet, saadan at man har faaet beskæftiget Haandværkerne ikke alene i Byerne, men ogsaa paa Landet.

Det er dog givet, at en Lovgivning som denne ikke kan være permanent. En saadan Lovgivning maa høre op, og det kan være rigtigt, at den Lov, vi faar nu, skal være en Slags Afslutning paa Lovgivningen om Støtte til Bygningsstandsøttelser i Byerne. Jeg er derfor ikke helt utilfreds med, at man betragter den som en Afviklingslov.

Man har sat Tilskuddet ned fra 35 til 25 pCt., og man har sat skrappe Bestemmelser ind om, at Andragenderne skal være indleveret inden Udgangen af Februar, og at Arbejdet skal være færdigt inden Udgangen af April Maaned. Jeg forstaar, at den højtærede Minister har ment, at det, det gælder om, er, at disse Arbejder bliver udført netop i den Tid, hvor Ledigheden er størst, inden man begynder paa det virkelige Byggearbejde. Men det er muligt, at der bør foretages en lille Til-